

پدیده هواداری چگونه زندگی خیلی از نوجوانان را دربر گرفته است

۴

دوست می دارم تا به بانگ بلند

طرح: نوجوانه

۸

سوادداری؟

۷

دمی با حافظ

۶

گفت و گو با سهیل اسعد

۳

سرگیجه

۲

انجمن اولیا و مربیان
پل ارتباطی خانه و مدرسه

دنیای مشترک

را بشناسیم و قبول کنیم که تفاوت داشتن یک چیز بدیهی است و دوست داشته باشیم دنبال مشترکات بگردیم از مایک آدم فهیم و منطقی می سازد.
برگردیم به اول متن و سوالی که ذهنم را درگیر کرده بود، پرسید:
مگه ما برای نوجوونای کف خیابون چیکار کردیم؟
خواستیم بگویم تلاش برای ساختن دنیاهاى مشترک...

هم می کند، حالا این دنیا چطور ساخته می شود؟
من می گویم با خوراک فکری و فرهنگی و دیده و شنیده هایی که از بچگی به خورد خودمان می دهیم.
حالا حسابش را بکنید آدم ها حتی در یک کشور چقدر دنیا دارند که در دل خانواده های متفاوت، مدرسه های مختلف و مطالعه و فیلم دیدن و هزار و یک چیز ریز و درشت شکل گرفته است و چقدر اشتراکات به حداقل می رسد حالا این که بخواهیم دنیای آدم های دیگر

جانت بالا می آید تا پاسخ دقیق و کاملش را پیدا کنی.
اساسا برای ما آدم ها کسانى جذابند که «منم همینطور» هایشان با ما زیاد باشد، من صدایش می کنم داشتن دنیای مشترک، حس تایید درباره سلیق و تفکرات و داشتن اشتراک با آدم های دیگر است که ما را وارد دنیای زندگی

بعضی ها انگار مامور می شوند یک سوال بیندازند به جان ذهنت و بعد رهايت کنند با آن خوره فکری تازه، سوال خوبی که

زهرا قربانی
دبیر نوجوانه

